

การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรวม :

กรณีศึกษาสถานศึกษาขนาดกลาง

A STUDY OF INCLUSIVE EDUCATION MANAGEMENT MODELS:

A CASE STUDY OF A MEDIUM-SIZED SCHOOL

สายชล เทียนงาม^{1*} พนิดา จารยอุปการะ² มลฤดี โอปมาวุฒิกุล³ บัณฑิตา ลิขสิทธิ์⁴

Saichon Thienngam^{1*} Panida Chanupakara² Monluedee Opamawutthikul³ Bunthita Likasit⁴

^{1,2} สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, ประเทศไทย

³ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, ประเทศไทย

⁴ สาขาพหุวิทยาการ/สหวิทยาการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ประเทศไทย

^{1,2} Elementary Education Program, Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University, Thailand

³ General Science Program, Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University, Thailand

⁴ Multidisciplinary/Interdisciplinary Program, Graduate School, Srinakharinwirot University, Thailand

* Corresponding author e-mail: saichon@kru.ac.th

Received: 14/07/2025 | Revised: 27/10/2025 | Accepted: 16/11/2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของโรงเรียนในการจัดการศึกษา 2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษา และ 3) ศึกษาความคิดเห็นและแนวทางในการจัดการเรียนรวม กลุ่มเป้าหมายคือผู้บริหารและครูโรงเรียนบ้านท่าทุ่งนา จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 14 คน ประกอบด้วยผู้บริหาร 1 คน และครู 13 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เก็บข้อมูลระหว่างพฤศจิกายน 2567-มกราคม 2568 โดยใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67-1.00 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) โรงเรียนบ้านท่าทุ่งนาจัดการเรียนการสอนตั้งแต่อนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนไทยเรียนรวมกับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการเรียนรวมโดยสนับสนุนบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยจัดให้นักเรียนทั่วไป นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ และนักเรียนพิเศษเรียนในห้องเดียวกันพร้อมกิจกรรมที่เหมาะสม รวมทั้งสังเกตพฤติกรรมเพื่อวางแผนช่วยเหลือ 2) ปัญหาและอุปสรรค ได้แก่ นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาถิ่นที่บ้าน ไม่กล้าพูดและแสดงออก ส่งผลให้เรียนรู้

วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 26 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2568

ซ้ำและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ครูขาดความรู้เกี่ยวกับเด็กพิเศษและประสบการณ์ในการคัดกรอง จึงใช้วิธีสอนแบบเดียวกับเด็กปกติ ผู้ปกครองมีการโยกย้ายถิ่น สื่อสารภาษาไทยไม่ได้ และไม่ยอมรับว่าบุตรเป็นเด็กพิเศษ 3) ผู้บริหารและครูเห็นด้วยกับการจัดการเรียนรวม โดยต้องการให้ครูได้รับการอบรมพัฒนาทักษะ และต้องการความรู้เกี่ยวกับการคัดกรอง การวินิจฉัย การประเมิน การจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เทคนิคการสอน และการเลือกใช้และผลิตสื่อการสอน

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรวม สถานศึกษาขนาดเล็ก กรณีศึกษา

Abstract

This study aimed to: (1) examine the current state of education management, (2) identify challenges and obstacles in the implementation of inclusive education, and (3) explore perspectives and recommendations for inclusive education management. The participants included one school administrator and 13 teachers from Ban Tha Thung Na School in Kanchanaburi Province, under the Office of the Basic Education Commission, selected through purposive sampling. Data were collected from November 2024 to January 2025 using interview protocols with content validity indices of 0.67-1.00. Data were analyzed using content analysis, frequency, and percentage. The findings revealed that: 1) Ban Tha Thung Na School offered education from kindergarten to Grade 6, where Thai students learned alongside ethnic minority students. The administration actively promoted inclusive education by equipping teachers with knowledge and skills for teaching students with special needs. Regular students, ethnic minority students, and students with special needs were taught together in the same classrooms with appropriate activities and behavioral observations to plan support. 2) Several challenges were identified, including students' use of local dialects at home, causing reluctance to speak or participate in class, which led to slower learning and lower academic achievement. Teachers lacked sufficient knowledge about types of special needs students and experience in screening tools, employing the same teaching methods as for regular students. Some parents faced migration challenges, were unable to communicate in Thai, and did not acknowledge their children's special educational needs. 3) Both administrators and teachers supported inclusive education. Administrators emphasized the need for professional development training to enhance teaching skills for inclusive settings. Teachers indicated needs for knowledge regarding screening, diagnosis, assessment, individualized instruction, teaching techniques, and selection and development of teaching materials.

Keywords: Inclusive Education, Small-scale Schools, Case Study

บทนำ

การจัดการศึกษาเป็นงานที่สำคัญงานหนึ่งที่รัฐมุ่งเน้นให้กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ดำเนินการเรื่องการจัดการศึกษาให้แก่เด็กทุกคนเพื่อพัฒนาคนสู่การพัฒนาประเทศ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประกาศ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567-2568 และนโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 เพื่อการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนและประชาชนทุกคน สำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เป็นการปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัยและหลากหลาย โดยการพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะนักเรียนตามความถนัด ความสนใจ ด้วยการเรียนรู้อย่างมีความสุข อีกทั้งประเด็นการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกำหนดให้พัฒนาองค์ความรู้ เจตคติ และทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สร้างเครือข่ายบูรณาการความร่วมมือช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระหว่างสถานศึกษากับทีมสหวิชาชีพ การนิเทศ กำกับ ติดตาม โดยอาศัยความร่วมมือกับเครือข่ายในทุกภาคส่วน นอกจากนี้ยังมีประเด็นเพิ่มโอกาสและสร้างความสะดวกสภาพทางการศึกษา โดยการพัฒนากระบวนการป้องกัน การเฝ้าระวัง และการดูแลช่วยเหลือเด็กกลุ่มเสี่ยง เด็กตกหล่น เด็กออกกลางคัน เด็กไร้สัญชาติ เด็กพื้นที่สูงในถิ่นทุรกันดารและพื้นที่เกาะตามความต้องการจำเป็นรายบุคคล เพื่อไม่ให้หลุดจากระบบการศึกษา บูรณาการความร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสได้รับโอกาสเข้าถึงการศึกษา แหล่งเรียนรู้ และการฝึกอาชีพที่หลากหลายเหมาะสมตามศักยภาพ เพื่อให้มีทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถพึ่งตนเองได้ อีกทั้งนโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ยังได้มีการกำหนดประเด็นของการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566)

โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในปี 2567 มีจำนวน 29,152 โรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขนาด ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ทั้งนี้จากการประชุมคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ประจำปี พ.ศ. 2567 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เสนอการกำหนดขนาดสถานศึกษาตามจำนวนนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 4 ขนาด ดังนี้ สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 119 คนลงมา ขนาดกลาง จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 120 – 719 คน ขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 720 – 1,679 คน ขนาดใหญ่พิเศษ จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 1,680 คนขึ้นไป (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2567)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการโรงเรียนที่มีนักเรียนไม่เกิน 200 คนอย่างต่อเนื่อง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568-2569 ได้กำหนดให้เป็นจุดเน้นที่สำคัญข้อหนึ่งของนโยบาย ที่มุ่งเน้นการบริหารจัดการโรงเรียนที่ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ที่สำคัญเพื่อสร้างโอกาสให้

นักเรียนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมกับนักเรียนในสถานศึกษาอื่น ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2567)

โรงเรียนบ้านท่าทุ่งนา ตั้งอยู่หมู่ 2 ตำบลไทรโยค อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จัดเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ตามประกาศของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล จนถึงชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 มีนักเรียนทั้งหมด 168 คน เป็นนักเรียนเชื้อชาติไทยเรียนรวมกับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ ได้แก่ มอญ พม่า และกะเหรี่ยง โดยโรงเรียนแห่งนี้มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หรือ Inclusive Education เป็นการจัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวมกับเด็กทั่วไปในชั้นเรียนของโรงเรียนทั่วไป ซึ่งจะต้องได้รับการพัฒนาทักษะด้านวิถีแห่งชีวิต เพื่อให้มีความสามารถ ความรู้ และทักษะในการดำรงชีวิตอยู่ในครอบครัวและสังคม ดังนั้นการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมจึงเป็นรูปแบบการเรียนในห้องเรียนที่นักเรียนมีความแตกต่างและหลากหลายได้เรียนรวมในห้องเรียนเดียวกัน (กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา, 2563) การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นการจัดการศึกษาที่นักเรียนทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการไปโรงเรียน เรียนรู้ และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเจริญเติบโต ดังนั้นการเรียนรวมจึงเป็นการจัดการศึกษาที่เด็กทุกคนในห้องเรียนเดียวกัน ในโรงเรียนเดียวกันได้เรียนรู้ด้วยกัน ไม่ใช่แต่เฉพาะนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ แต่หมายถึงนักเรียนทุกคน โดยยูนิเซฟได้ส่งเสริมการศึกษาแบบเรียนรวมซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อปิดช่องว่างทางการศึกษา สนับสนุนรัฐบาลในการส่งเสริมและติดตามระบบการศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมุ่งเน้น 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาแบบเรียนรวมและการเข้าถึงการศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ โดยมุ่งเน้นไปที่ผู้กำหนดนโยบายและประชาชนทั่วไป 2) การสร้างความตระหนักรู้ให้มีความสำคัญกับความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยดำเนินการวิจัย อภิปราย ระดมสมอง และกิจกรรมอื่น ๆ สำหรับหน่วยงานที่ร่วมมือกับรัฐบาล 3) การสร้างขีดความสามารถ ด้วยการสร้างความสามารถของระบบการศึกษาในประเทศพันธมิตร โดยการฝึกอบรมครู ผู้บริหารและชุมชน รวมทั้งให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ แก่รัฐบาล และ 4) การสนับสนุนการดำเนินงาน เป็นการติดตามและประเมินผลในประเทศพันธมิตรเพื่อปิดช่องว่างการดำเนินงานระหว่างนโยบายและการปฏิบัติ (Unicef, 2024)

จากแนวทางการจัดการศึกษา และแนวคิดของการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกโรงเรียนบ้านท่าทุ่งนา ในฐานะตัวแทนสถานศึกษาที่มีนักเรียนไม่ถึง 200 คน มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ และอาจมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวมอยู่กับนักเรียนปกติอยู่ เป็นโรงเรียนกรณีศึกษา ในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาตามแนวคิดการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ให้โรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกันได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของโรงเรียนในการจัดการศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาของโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและแนวทางในการจัดการเรียนรวม

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาขนาดกลาง: กรณีศึกษา มีรายละเอียด ขั้นตอน วิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1) กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนบ้านท่าทุ่งนา อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 13 คน รวมทั้งหมดจำนวน 14 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากคุณสมบัติสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 200 คน รวมถึงความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (formal interview) จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร และแบบสัมภาษณ์บุคลากรทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพ และตอนที่ 2 ข้อมูลการจัดการศึกษา ซึ่งกำหนดคำถามไว้ 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) สภาพปัจจุบันของโรงเรียนในการจัดการศึกษา 2) ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการศึกษา และ 3) ความคิดเห็นและแนวทางในการจัดการเรียนรวม และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบ่งเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร และแบบสัมภาษณ์บุคลากรทางการศึกษา (ครู ครูผู้ช่วย ครูอัตราจ้าง) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1) ศึกษา ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์ หลักการแนวคิด ทฤษฎี รูปแบบ โครงสร้าง ขั้นตอน การใช้ภาษา การตั้งประเด็นคำถาม การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม บุคคล/เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

2.2.2) สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของสถานศึกษา ประเด็นข้อมูลสถานภาพ และข้อมูลการจัดการศึกษา ซึ่งมีประเด็นคำถามต่าง ๆ เช่น

- โรงเรียนของท่านมีนักเรียนที่จัดเป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไรบ้าง
- ที่ผ่านมารโรงเรียนของท่านดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และ/หรือนักเรียนเรียนรู้ช้า พัฒนาการล่าช้า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ คิดคำนวณไม่เป็น มีปัญหาด้านการสื่อสาร หรือปัญหาอื่น ๆ อย่างไรบ้าง (จัดอยู่ในห้องเรียนเดียวกันกับนักเรียนทั่วไป หรือจัดแยกห้อง หรือจัดแยกเฉพาะบางเวลา/บางวิชา)
- ปัญหา/อุปสรรคที่ท่านเผชิญในการบริหารจัดการการศึกษาที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนอยู่ในโรงเรียน คืออะไรบ้าง อย่างไร
- ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในห้องเรียนที่มีนักเรียนที่แตกต่างกัน (ทั้งในระดับความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และ/หรืออยู่ในระดับที่เป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น เด็ก LD)
- ท่านมีความต้องการในการจัดการศึกษาในรูปแบบเรียนรวมหรือไม่ ถ้าต้องการท่านมีความต้องการ ท่านต้องการการสนับสนุนในเรื่องใดบ้าง เพราะเหตุใด

2.2.3) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการสอนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00 ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้ปรับภาษาให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง และเพิ่มรายละเอียด เช่น ความหมายประเภทของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ความหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เป็นต้น โดยจัดทำเป็นเอกสารเพิ่มเติม

2.2.4) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ มาปรับแก้ไข ก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายทั้งผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา

2.2.5) จัดทำแบบสัมภาษณ์ทั้งฉบับผู้บริหาร และฉบับบุคลากรทางการศึกษา แล้วติดต่อขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษารวมทั้งขอใช้สถานที่และวันเวลาที่สะดวกในการให้สัมภาษณ์

2.2.6) ดำเนินการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล บันทึกผลการสัมภาษณ์ลงในแบบสัมภาษณ์ แล้วรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาวิเคราะห์ สรุปและอภิปรายผล

3) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสัมภาษณ์จากผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษา

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการ/แนวทางการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และค่าความถี่ และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรวม : กรณีศึกษาสถานศึกษาขนาดกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของโรงเรียนในการจัดการศึกษา 2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษา และ 3) ศึกษาความคิดเห็นและแนวทางในการจัดการเรียนรวม จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนบ้านท่าทุ่งนา อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งผลการดำเนินการแบ่งเป็น 3 ตอน ตามตามวัตถุประสงค์ คือ ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของโรงเรียนในการจัดการศึกษา ตอนที่ 2 ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษา และตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นและแนวทางในการจัดการเรียนรวม ผลการสัมภาษณ์ มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของโรงเรียนในการจัดการศึกษา

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ถูกสัมภาษณ์จำแนกตามสถานภาพของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา

สถานภาพ	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย (คน)	กลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์ (คน)	ร้อยละ
1. ผู้บริหาร	1	1	100.00
2. บุคลากรทางการศึกษา	13	13	100.00
รวมทั้งหมด	14	14	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ถูกสัมภาษณ์ เป็นผู้บริหาร จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และครู จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ถูกสัมภาษณ์ (บุคลากรทางการศึกษา) จำแนกตามตำแหน่ง ระดับชั้นที่สอน วุฒิการศึกษาสูงสุด วิชาเอก ประสบการณ์ ด้านการสอน ประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1.1 ครู	7	53.85
1.2 ครูผู้ช่วย	5	38.46
1.3 ครูอัตราจ้าง	1	7.69
รวม	13	100.00
2. ระดับชั้นที่สอน		
2.1 ชั้นอนุบาล	3	23.09
2.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	1	7.69
2.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	1	7.69
2.4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	1	7.69
2.5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	1	7.69
2.6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	1	7.69
2.7 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	1	7.69
2.8 หลายชั้นเรียน	4	30.77
รวม	13	100.00

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
3.1 ปริญญาตรี	12	92.31
3.2 ปริญญาโท	1	7.69
3.3 ปริญญาเอก	0	0.00
รวม	13	100.00
4. วิชาเอก/สาขาวิชา		
4.1 การศึกษาปฐมวัย	3	23.09
4.2 การประถมศึกษา	1	7.69
4.3 ภาษาไทย	1	7.69
4.4 คณิตศาสตร์	2	15.39
4.5 วิทยาศาสตร์	1	7.69
4.6 ภาษาอังกฤษ	1	7.69
4.7 สังคมศึกษา	1	7.69
4.8 พลศึกษา	1	7.69
4.9 การจัดการเรียนรู้และประเมินผลการศึกษา	1	7.69
4.10 การท่องเที่ยว	1	7.69
รวม	13	100.00
5. ประสบการณ์ด้านการสอน		
5.1 เวลา ไม่เกิน 2 ปี	5	38.46
5.2 เวลา 3 - 5 ปี	2	15.39
5.3 เวลา 6 - 10 ปี	4	30.77
5.4 เวลา 11 ปีขึ้นไป	2	15.39
รวม	13	100.00
6. ประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ		
6.1 มี	7	53.85
6.2 ไม่มี	6	46.15
รวม	13	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่าจำนวนและร้อยละของตำแหน่งของผู้ถูกสัมภาษณ์ เป็นครู จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 ครูผู้ช่วย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 และครูอัตราจ้าง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

ระดับชั้นที่สอน เป็นระดับชั้นอนุบาล จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.09 ประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และสอนหลายชั้นเรียน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77

วุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 92.21 และจบระดับปริญญาโท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

วิชาเอก/สาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.09 การประถมศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ภาษาไทย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 คณิตศาสตร์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.39 วิทยาศาสตร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 สังคมศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 พลศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 การจัดการเรียนรู้และประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และการท่องเที่ยว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

ประสบการณ์ด้านการสอน ระยะเวลาไม่เกิน 2 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ระยะเวลา 3 - 5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.39 ระยะเวลา 6 - 10 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 ระยะเวลา มากกว่า 11 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.39

ประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีประสบการณ์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 และไม่มีประสบการณ์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามประเภทของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ รายการ จำนวน (คน) ร้อยละ

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.ประเภทของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ		
1.1 บกพร่องทางการเห็น	0	0.00
1.2 บกพร่องทางการได้ยิน	0	0.00
1.3 บกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ	0	0.00
1.4 บกพร่องทางสติปัญญา	0	0.00
1.5 บกพร่องทางการเรียนรู้	32	96.97
1.6 บกพร่องทางการพูดและภาษา	0	0.00
1.7 บกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์	1	3.03
1.8 ออทิสติก	0	0.00
1.9 พิการซ้อน	0	0.00
รวม	33	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ประเภทของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรม และการคัดกรองของบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนมีความต้องการจำเป็นพิเศษประเภท บกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 32 คน คิดเป็น ร้อยละ 96.97 และบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03 และไม่มีประเภทบกพร่องทางการเห็น บกพร่องทางการได้ยิน บกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ บกพร่องทางสติปัญญา บกพร่องทางการพูดภาษา ออทิสติก และพิการซ้อน

และจากการสัมภาษณ์บุคลากรทางการศึกษา พบว่า การจัดการศึกษาของสถานศึกษาจะเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรวมโดยไม่ได้แยกส่วนเป็นห้องเรียนพิเศษ ทั้งนี้ ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนในระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1-3 จะใช้วิธีการให้นักเรียนที่เรียนรวมมานั่งเรียนใกล้ๆครู มีการสอนหรือให้แบบฝึกหัดเฉพาะ หรือให้นั่งใกล้เพื่อนที่เรียนดี ที่สามารถแนะนำเพื่อนได้ และจะกระตุ้นโดยจะให้ทำกิจกรรมที่สนใจเมื่อทำงานเสร็จ แต่ถ้านักเรียนที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จะให้นั่งใกล้เพื่อนที่สามารถดูแลได้ โดยทางสถานศึกษามีการประสานผู้ปกครองเพื่อให้ช่วยดูแลเมื่ออยู่ที่บ้าน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

จากการสัมภาษณ์บุคลากรในสถานศึกษา ถึงประเด็นสภาพปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนที่มีเด็กเรียนรวม สามารถแยกได้เป็น 3 ด้านคือ

1) ด้านนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ซึ่งประกอบด้วย มอญ พม่า และกระเหรี่ยง โดยการสื่อสารที่บ้านจะใช้ภาษาถิ่น เมื่อมาเรียนรวมกับเด็กไทยทำให้เด็กมีพฤติกรรมไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก ส่งผลให้นักเรียนบางส่วนเรียนรู้ช้า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำซึ่งทำให้ครูไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือเป็นเพียงแค่อุปสรรคทางภาษา

2) ด้านครู จากจำนวนครู 13 คน เมื่อเทียบกับจำนวนชั้นเรียนที่เปิดสอน พบว่า จำนวนครูต่อชั้นเรียนมีความเพียงพอ แต่เมื่อพิจารณาจากวุฒิการศึกษา พบว่า ครูไม่มีวุฒิทางการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์บุคลากรที่กล่าวโดยสรุปว่า ครูขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กพิเศษประเภทต่างๆ และใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมเพื่อตั้งข้อสังเกตว่านักเรียนเป็นเด็กพิเศษหรือไม่ โดยไม่มีประสบการณ์ในการใช้เครื่องมือคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงใช้วิธีการสอนแบบเดียวกับเด็กปกติ และสอนเป็นรายบุคคลให้กับเด็กที่เรียนรู้ช้า อีกทั้งครูบางท่านมีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่เปิดรับเด็กพิเศษ

3) ด้านผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีการโยกย้ายถิ่นทำให้เด็กต้องย้ายตามผู้ปกครอง ทำให้เด็กเรียนรู้ไม่ต่อเนื่อง และผู้ปกครองบางท่านไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาไทยได้ ทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือดูแลการเรียนของบุตรหลานได้ อีกทั้งผู้ปกครองของนักเรียนบางท่านไม่ยอมรับว่าบุตรของเขาเป็นเด็กพิเศษ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นและแนวทางในการจัดการเรียนรวม

จากการสัมภาษณ์บุคลากรในสถานศึกษา ถึงประเด็นความคิดเห็นและแนวทางการจัดการเรียนรวม สามารถจำแนกได้เป็น 2 ด้าน คือ

1) ด้านผู้บริหาร พบว่า เห็นด้วยกับการจัดการเรียนรวม แต่ครูจะต้องออกแบบเกณฑ์การประเมินผลที่สอดคล้องกับนักเรียนแต่ละบุคคล นอกจากนี้ต้องการให้ครูทุกคนได้เข้ารับการอบรมพัฒนาทักษะเพื่อการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม การอบรมเกี่ยวกับการคัดกรองให้ได้มาตรฐาน และต้องการให้มีการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ เช่น งบประมาณการจัดหาหรือจัดทำสื่อประกอบการสอน

2) ด้านครู พบว่า ครูต้องการผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาช่วยในการพัฒนานักเรียน ครูต้องการมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท การคัดกรอง การวินิจฉัย การประเมินความสามารถพื้นฐาน เทคนิคการจัดการเรียนการสอน การสอนนักเรียนที่มีความหลากหลายใน

ชั้นเรียนเดียวกัน การเลือกใช้สื่อ การจัดทำสื่อประกอบการสอน การจัดการพฤติกรรมหรือการเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การให้คำแนะนำกับผู้ปกครอง การทำงานเป็นทีม การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การวัดประเมินผล การส่งต่อ และเทคนิคการสอนการออกเสียงภาษาไทยให้ชัดเจน ฯลฯ

อภิปรายผล

จากผลดำเนินการวิจัย สรุปได้ว่าโรงเรียนบ้านท่าทุ่งนา มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยผู้บริหารให้การสนับสนุนและบุคลากรพร้อมที่จะจัดการการเรียนการสอนแบบเรียนรวมแต่ขาดความรู้ ความสามารถในการใน บางประเด็น ผู้วิจัยจึงมีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร พบว่าผู้บริหารมีประสบการณ์การบริหารโรงเรียนที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมาก่อนที่จะมาบริหารงานโรงเรียนบ้านท่าทุ่งนา จึงส่งผลต่อความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการเรียนรู้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยโรงเรียนได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูไปอบรมเป็นผู้ดำเนินการคัดกรองเพื่อใช้แบบคัดกรองคนพิการทางการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ และจัดบริการคัดกรองเพื่อค้นหาว่านักเรียนคนใดที่มีแนวโน้มเป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หากพบว่านักเรียนมีแนวโน้มทางโรงเรียนจะนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนดำเนินการดูแลช่วยเหลือต่อไป ซึ่งในการจัดการเรียนร่วมนั้น โรงเรียนดำเนินการจัดการเรียนรวมตามนโยบายส่งเสริมการเรียนรวมของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่กำหนดให้ สถานศึกษาจัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวมกับเด็กทั่วไปในชั้นเรียนของโรงเรียนทั่วไป โดยการพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะนักเรียนตามความถนัด ความสนใจ ด้วยการเรียนรู้อย่างมีความสุข สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566) และสอดคล้องกับงานวิจัยของญาณวรุตม์ ติระพัฒน์, มัทนา วังถนอมศักดิ์ และ วรกาญจน์ สุขสดเขียว (2565) ที่ทำการศึกษาการจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านนโยบายมีการส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร

2) ด้านการจัดการศึกษา ทางโรงเรียนจะให้นักเรียนที่มีแนวโน้มหรือเป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET (Ordinary National Educational Test) เพื่อทดสอบความรู้และความคิดรวบยอดของนักเรียน หรือการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติ หรือ NT (National Test) ซึ่งเป็นการประเมินคุณภาพนักเรียน โดยการประเมินความสามารถพื้นฐาน 2 ด้าน คือ ความสามารถด้านภาษาไทย และความสามารถด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งเช่นเดียวกับเพื่อนในชั้นเรียนเดียวกันแต่จะไม่นำคะแนนมาคิดรวมกัน ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับสำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (2567) ที่กำหนดการทดสอบสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะไม่นำไปคิดค่าสถิติระดับโรงเรียน มีเพียงคะแนนรายบุคคลของนักเรียนคนนั้น ๆ อีกทั้งยังกำหนดข้อปฏิบัติการจัดสอบเด็กพิเศษไว้ โดยแนวปฏิบัติสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นและใช้แบบทดสอบอักษรเบรลล์จะจัดส่งแบบทดสอบอักษรเบรลล์ให้กับผู้มีสิทธิ์สอบ ให้สนามจัดเตรียมกรรมการคุมสอบในการช่วยคลิกเลือกคำตอบ และจัดเตรียมสถานที่ให้กับนักเรียนกลุ่มดังกล่าว

3) จากการสัมภาษณ์บุคลากรในสถานศึกษา พบว่า ครูมีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ และครูที่ไม่มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ แต่ต้องจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ จึงจัดให้นักเรียนทุกคนเรียนในห้องเรียนเดียวกันกับนักเรียนทั่วไป นักเรียนชาติพันธุ์ และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้วยการจัดการเรียนการสอนตามความสามารถของนักเรียน ครูได้จัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้นักเรียนเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามที่กำหนด ด้วยการใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนได้เรียนในสภาพแวดล้อมการเรียนรวมตลอดเวลา สอดคล้องกับการศึกษาของ Sandi M. Cole and Other (2023) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในรัฐอินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยดำเนินการศึกษาตั้งแต่ปีค.ศ. 2013 – 2018 กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา บกพร่องทางการเรียนรู้ ออทิสติก บกพร่องทางด้านอารมณ์ บกพร่องทางการมองเห็น บกพร่องทางการได้ยิน และบกพร่องทางสุขภาพ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น Grades 3 to 8 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมการเรียนรวมมากกว่า 80% จะมีผลการเรียนรู้ในการอ่านและการคิดคำนวณดีกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในห้องเรียนเฉพาะ การศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของสภาพแวดล้อมและความพร้อมสำหรับโอกาสทางการศึกษาที่จะประสบความสำเร็จมากกว่า นอกจากนี้ครูยังได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำผลมาวางแผนดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

4) จากการสัมภาษณ์บุคลากรในสถานศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ การคัดกรองและการวินิจฉัย การประเมินความสามารถเบื้องต้น การจัดการเรียน การสอน เทคนิคการสอนนักเรียนที่มีความสามารถหลากหลายในห้องเรียนเดียวกัน การเลือกใช้ และผลิตสื่อประกอบการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของมารีนา ศรีวรรณยศ, อัทธฤต เทียมธรรม และผกา มาศ นันทจิรววัฒน์ (2563) ที่ทำการศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวม ในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ปัญหาด้านเครื่องมือคือ ขาดสื่อ อุปกรณ์ที่เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการสอน อีกทั้งครูต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และการส่งต่อ รวมทั้งการทำงานร่วมมือกัน

ประเด็นความรู้ที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้

จากการศึกษาการจัดการเรียนรวมของโรงเรียนขนาดกลาง ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูสามารถนำมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรวม โดยผู้บริหารที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษและตระหนักถึงนโยบายของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรให้มีความรู้และทักษะด้านการศึกษาพิเศษเพื่อพัฒนานักเรียนทุกคน ส่งผลให้การจัดการเรียนรวมของโรงเรียนขับเคลื่อนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่าการดำเนินการของสถานศึกษาดำเนินการที่สอดคล้องกับนโยบายที่ต้นสังกัดกำหนด ดังนั้น ในการดำเนินการใดๆของสถานศึกษาควรเป็นไปตามที่ต้นสังกัดกำหนด

2. จากผลการวิจัย พบว่า การดำเนินการของสถานศึกษาผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรวมเป็นอย่างดี ทำให้สถานศึกษามีการดำเนินการที่ดี ดังนั้น แนวทางการดำเนินการใดๆ ผู้บริหารควรทำความเข้าใจกับเรื่องนั้นๆก่อนเพื่อให้การดำเนินการไปได้อย่างดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัย พบว่าบุคลากรในสถานศึกษาต้องการความรู้ในเรื่องการคัดกรอง การจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังนั้นควรทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาครูและบุคลากรในสถานศึกษาที่เกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

บรรณานุกรม

- กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา. (2563). *นักเรียนที่มีความแตกต่างและหลากหลายเรียนร่วมกันได้ในห้องเรียนเดียวกัน*. สืบค้นจาก <https://www.eef.or.th/translationarticle-24-07-20/>
- ญาณวรุตม์ ตีระพัฒน์, มัทนา วังนอมศักดิ์, และ วรกาญจน์ สุขสดเชียว. (2565). การจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(2), 525-540.
- มารีนา ศรีวรรณยศ, ธัชทฤต เทียมธรรม, และ ผกามาศ นันทจิรววัฒน์. (2563). การศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร. *วารสารรัชต์ภักษ์*, 14(33), 1-12.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). *นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 – 2568 และนโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. กรุงเทพฯ: กลุ่มวิจัยและพัฒนานโยบาย สำนักนโยบาย และแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2567ก). *ประชุมจัดทำแนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ระยะ 3 ปี*. สืบค้นจาก <https://shorturl.asia/LH8Pq>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2567ข). *สถิติข้อมูลทางการศึกษา ปีการศึกษา 2567/1*. สืบค้นจาก http://www.bopp.go.th/?page_id=4551
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2567). *ผลการประชุมคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ประจำปี พ.ศ. 2567*. สืบค้นจาก https://otepc.go.th/th/content_page/item/4937-4-2567-2.html
- สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2567). *คู่มือ O-NET (Ordinary National Education Test) การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- Cole, S. M., et al. (2023). The relationship between special education placement and high school outcomes. *The Journal of Special Education*, 57(1), 13-23. <https://doi.org/10.1177/00224669221097945>

UNICEF. (2024). *Inclusive education: Every child has the right to quality education and learning*. Retrieved from <https://surl.li/dtxkye>